

andliga själfbestånd, och huru stort erkännande hvarje bemödande för densamma förtjenar.

32 FÖRSYNTHET.

Saima n:o 1 8.1 1846

»Tu l'a voulu Georges Dandin.»

10

Den der B. B. i H:fors Tidningar, som redan förvärfvat sig ett otvetydigt och af åtskilliga landets Tidningar erkänt anseende, har ytterligare låtit sitt ljus lysa och förklarar sin kallelse egentligen vara den att lära Saima försynthet.

20

Så mycket vi kunnat förstå af Tit. B. B:s sednare diatrib, skola detta blads artiklar i ekonomiska frågor öfverhufvud icke varit nog anspråkslösa. Då den tänkande Läsaren vet, att de enkelt framställa en åsigt, hvilken ännu öfverflödigvis ofta betecknas såsom »vår åsigt,» »vår tanke» o. s. v., så läser Han likasålitet som Red. kunna finna, hvilken ytterlig försynthet här vidare vore af nöden.

Men närmast har Hr B. B. funnit det oförsynt, att vi tillskrifvit Kommitén för Förslaget till Ny Skogsordning, hvad Förslaget innehåller. Det är sannt; vi hafva ömsom sagt: »Kommitén» och »Förslaget» föreslår, innehåller, stadgar o. s. v. Denna variation i ord har misshagat. Hvarföre? Hafva våra uttryck om Kommité eller Förslag varit otillbörliga? Hr B. B. har haft så svårt om att i våra artiklar påfinna ett enda vanvördigt uttryck, att han till ett sådant vill stämpla följande:

30

Förslagets Inledning yrkar, att jordegare bör ega »frihet att efter bästa insigt bruka och nyttja sin skog.» Då detsamma likväl betager kronobonden en sådan frihet, emedan Kronan såsom jordegare kan disponera skogen på kronohemman, så yttrade vi: »Lagförslaget uppträder således i afseende å dessa såsom den bästa insigten uti begagnandet af skogen.» Detta sist anförda uttryck är nu det enda exempel Hr B. B. anført på Saimas oförsynthet. – Hvarje rättsinnad läsare må häröfver döma.

40

Hvarföre ville väl nu Hr B. B. gifva saken det sken, som skulle vi på otillbörligvis talat om Förslagets stadganden? För att förstora vårt blads förbrytelse mot Kommitén? – Nej värde Läsare. Kommitén säger Hr B. B. har icke offentliggjort Förslaget. »Regeringen» har framställt detsamma till granskning – – – alltså har Saimas oförsynthet gällt hvem?

50

Man måste medgifva, Hr B. B. framskrider raskt på den bana, han beträdt. Han densamme nedtystade för någon tid sedan en anmärkare i Åbo Underrättelser genom att aftrycka dennes erhållna examenssvitsord. Han utfärdade äfven nu, förklarande att han ville lemna saken derhän, ett betyg öfver Saimas utgifvares okunnighet i statsekonomiska frågor – utan all föregående undersökning. Han nedslog en Insändares sakkunniga och väl affattade anförande med den förklaring, att detsamma smakade af »sågsån och piller.» Han sätter nu kronan på sina beteenden genom bemödandet att göra Saimas utgifvare till lagbrytare.

Det skall icke lyckas er Tit. B. B.! Tit. B. B. har dock tvungit oss att försvara vårt blad mot en denunciation. Må man då genomgå dess båda årgångar och ur dessa uppvisa, hvar och när vi icke med tillbörlig

aktning och erkännande omnämnt »Regeringens» åtgärder för landets bästa. Vi förstå så väl som någon att bland dessa högt skatta den åtgärd, att så väl det ifrågavarande Förslaget till Ny Skogsordning som det till lag för Fattigvården blifvit offentliggjorda, och landets invånare uppmanade att vid dessa göra de anmärkningar, de anse sitt bästa kräfva. Till båda dessa Förslag hafva vi vågat anmärka åtskilligt, i vår tanke för landet gagneligt. Våra anmärkningar hafva varit frimodiga, men enkla, hofsama och på saken rigtade. Icke ett ord skall i dem kunna uppletas, hvilket kunde tydas såsom vanvördigt mot landets Styrelse.

10

Men vigtigare än vårt sjelfförsvar är det, att tillbakavisa Hr B. B:s ohemula försök, att göra Styrelsen ansvarig för de Lagförslag en tillförordnad Kommité afgifvit, för att sålunda, tvärtemot denna Styrelses upplysta vilja, hindra landets intressen att i frågan uttala sig. Ty Lagförslaget är Kommiténs, till Regeringen i underdånighet afgifna, icke Styrelsens Förslag. Det är flera medborgares åsigt af, hvad för landet kan vara gagneligt, jemte hvilket Styrelsen upplyst tillåtit öfriga medborgare att frambära deras åsikter. Eller vill ni Hr B. B. också göra Förslaget till Ny Psalmbok onastasteligt, emedan det blifvit på Styrelsens befallning offentliggjordt¹?

20

Då nu mot dessa Förslag en anmärkning göres, och bevis för dess rigtighet anföras, så måste detta innebära ett påstående, att Kommitén uti den ifrigavarande punkten icke rätt fattat landets intressen. Detta påstående är i närvarande fall en obetydlig enskild mans mot Kommiténs högre insigt. Det bör icke gälla för annat. Men det »kan» dock innehålla någon sanning. Offentligen uttaladt kan det offentligen vederläggas. Men icke vederlägges det derigenom, att anmärkaren förklaras för okunnig eller för en förbrytare. Och denna slags vederläggning är likväl den enda, Hr B. B. behagat försöka. Att döma af landets Tidningars yttanden öfver detta B. B:s beteende, har det redan blifvit efter förtjenst uppskattadt.

30

Hr B. B. anser vår egoism genom dessa beteenden vara sårad. Detta vittnar blott ytterligare om hans egen fåfänga. Hr B. B., ni är en anonym quidam. Ni anför intet i sak, bevisar intet. Utgifvaren af detta blad är namngifven person. Han har i två års tid genom bladets innehåll bevisat sin ifver för sak och sin goda vilja att gagna. Huru skulle då era toma diatriber kunna såra hans egoism? – Tvärtom: dessa diatriber skola bära vittne om, hvem som låtit egoism och fåfänga nedtysta sitt bättre vetande och gjort en signatur missaktad, som – kanske döljer ett namn, värdt att icke nedsättas.

40

33 TILL SAIMAS HÖGTÄRADE PRENUMERANTER.

Saima n:o 1 8. I 1846

H:fors Tidningar synas anse sig oförhinrade, att när som belst anställa en beräkning öfver enskild mans affärsbestånd. Så hafva de bland andra äfven gjort Saimas utgifvares profit till föremål för sina beräkningar. Saken kan vara likgiltig; endast att uppgifterna äro sanna. Af Saima

50

¹ Hafva t. ex. »Lagkommiténs» och »Lagberedningens» i Sverige arbeten varit Regeringens? Och har det varit oförsynt, hvad all kritik gjort, att interpellera till dessa Komiteer?